

На подир' та не подѹша.

Като станъшь мъжъ същн,

Да ти флѣзи ч-въ къщ',

За часъ за два па и да та не напраши,

Поглади до часъ иска да та плаши.

Беднъшь пат' фанишь да ѱ са боншь,

Ты веки на страна ша стоишь.

Ако ли видиши Окоето ти не мнѣ,

Пакъ съ дрѹзи тертинъ чѹма ѱ стига.

Зафаща да ти са вода.

Се добрѣ, се ти зафада:

Да вишь какъ масторки са глѣзи!

Додѣ въ мозъка ти да флѣзѣ

Кеднат' додѣ го развѣрка

Ша фани пакъ да ти мѣрка,

Тогатъ . . . ни ѱ ѹидевай на чѹма,

Чи виж' за колкѹ пари ти ѱ чѹма.

И. Чи какво ша стори ?

И за какво ша ми мѣрмоуи ?

На ли иска колкото да ѱ нахрана,

И въ година-та два фистанъ,

Тѹй ша ѱ кѹчка заблече —

Какво мой дрѹго да рече ?